

השוואת פרק שני חולין

(א) נ"א כאכול. רש"ל,
(ב) נע"י מוס' שבת יד. ד"ה
רבי יהושע], (ג) [פרה פ"ח
מ"ז פסחים י: ד], (ד) [שייך
עוד לדף לג: ה] נע"כ
שייך לשם], (ו) ז"ל כאכול.
רש"ל, (ז) עיין רש"א, (ח) ז"ל
באין דורשין, (ט) מן "והאי
מהדרי ליה" עד "מרביה"
ליתא בס"א,

לא. דבטלה דעמו ואין שם טהרה הקדש נתפסת עליהם אבל בטהרה תרומה ה' נתפסין אלמא ממתנין דלא כרבי יהושע אבל כר"א אחי' דהא קתם קאמר שליש שליש אפילו בחולין שנעשו על טהרה הקדשה: **דקמיני בשר.** ממתנין בצשר חולין קאי ובשלמא פירות חולין אדם מתפסין בטהרה תרומה כדו שיהא **הכל יחידה.** וזוהי תרומה כדו שיהא

(ח) רש"י ד"ה חלל וכו'
מאובלילין: (ז) תוס' ד"ה
שני וכו' שדי לפיו משקין
דתרומה מ"מ אי לאו:

כל המוסל בתרומה. לו
 המוניקון נקרא עליהם
 השבט (ג'): נזר שמונה
 שער דבר שגורו עליהם
 מות שנים לפסול את
 התרומה, ממשא משקין.
 אפילו מוקין, הדיות
 תחלה חרץ משובל ויהי
 שפול לתרומה מן התורה
 וארית המבול איה ו"מ"ה
 וקראת שמונה דריה לו
 גזר ויהי לעשות משקן
 מלה, דברי מורה
 צריך חוק, ויהי מורה
 דמשקן נקבל
 שמונה ויהי חיל
 שמקבלן ומוטה עלן
 בכהה, גזר עליהן מור
 הרבה שיו כעס מור
 לשומן (פסחים ד:).

א אבל כשהתחלת תרומה יכלו להחפץן ותתפסין: ומתוכיב למהא מתינ' כן: עד קו הדבור נרשע עליו ונ"ב שלא נמצא בס"י: **ב** אמר עולא חבירא דמתני' כדאמרינ' דקתינ' שני עושה שלישי בחולין: **ג** דאילו המאכל מקבל טומאה ממכביצה אוכלין: **ד** ואמרינ' כפי בתרא דיומא אוכל הנאכל: **ה** ולעולם אשמינ' דיש שלישי בחולין שנעשו על שגגת תרומה:

ואוכל עד ראב"ל חצי פרס.
אע"ג דמפרט ר"ת דצ"ח

337 גורו ענן מדרס המוכר 337
 שיהא עומא מ"מ מייתא ראה מפקול
 גוייה שהיה מתחלה בחצי פרס:
זומאה משיעורין לא גמרינן.

וְשִׁלְיִשִּׁי אֵלָא אִפִּילוּ
תְּרוּמָה נְמִי אִית בְּהוּ
הַבֵּר בֵּר חֲנָה הִיא
אִרְי וּחֲנָן מֵאִי אֹהֲדֵרִי
לְהֹדְרִי אִמֵּר לוֹ רִ"א
כָּל חֲמוּר מִן הָאוּכָל
בְּרַחוּץ לֹא מִמָּמָא
גְּדִים אֲבִית הַבְּלִיעָה
אוּכָל ^(ב)רִמְאָרְל וְרִי

תִּימָה הִרִי מִזִּינוּ נִצֵּלַת
זֵהֶמָה דִּמְטַמְאָה וְאוּכֹלָה טְהוֹר אֲלֵמָא
מֵאֵכֶל חֲמוּר מִן הָאוּכָל: **שְׁנִי** שְׁנִי
לָמָּה. דִּעֲמָ"ג דְּלִיכָא לְמִיגוֹר דְּזֵהֲדִי
דְּלִיכֵל אוּכְלִין טַמְאִין שְׂדֵי לְפִיז מִשְׁקִין
(ו) דִּמְעַשֵּׁר מִמָּ"א אִי לֹא דִלְשַׁכְתָּן
זַעֲלַמָא שְׁנִי דְעֻדִּיט שְׁנִי לִית וְלֵן לְמִיגוֹר
דִּלָּא לֵהוּ מִיִּל דִּרְבִּין חוּבָא שְׁוֵיטְלוֹרָא
מִצִּינֵנו שְׁנִי עוֹשֶׂה שְׁנִי ע"י מִשְׁקִין.
וְאִתְּ וְאִמָּאִי לֹא קֵאֲמֵר

ע"י ספר דאמרינן כפ"ק לשבת (דף יד.) דהוי מ"ח דבר וידיים בנאות מחמת ספר נמי פוסלות תרומה כדאמר התם ו"ל דלא צעי לאתווי אלא ממאכל דעביד מאכל אחר שני דומיא דמאכל דעביד אדם שני ועוד דהא דספר עביד ידיים שניות וגם פוסלות את התרומה לאו משום טומאה אלא משום חומרא:

משקין תחלה נמי הוו ברתנא וכו'. לא צא להקשות שכתבו יעשה האדם ראשון למה יש לו להיות ראשון אלא רצה לומר דהא דעביד שני היינו דווקא ע"י משקין שהן תחלה ול"ג מה שכתוב בספרים משקין דעולוים לקבל טומאה דמ"מ לא אמרתי כו'. י"מ כי מהכא דייק דחזריא סבדי

הוא ראשון: **דחידוש הוא**. שאין לו טומאה בגלוי וכשהיא צבית מטמאות בגלוי ואין מטמאות צבית הסתרים הלכך גזרת הכתוב **מן האוכלו דאילו המאכל** טקיבל טומאה כצביה (א) אוכלין טמאין יס' בדתנן בעירובין (דף פב:) וחצי חציה לפסול את הגוייה והן ב' יא' ולאו משום חומרת וקולא אלל דטמא דצביה כן שיער אכול הנאכל צבא אחת ושערי חכמים אין צוה צביה מחזיק יותר יי'. הנאכל למד טומאה שיעורין לעשות מאכל חמור מן האוכל ח שני שני למה: **אמר לו מצינו**. שאוכל שני עושה את חברו שני: **סקין תחלה** דקדמי ואזיל כל הפוסל את התרומה מטמא משקין ה דשני עושה שני בשום דוכא מחמירין בני אדם האוכלו למהו יוני צבית למיעבדיה האכל אדם כי היכי דמסקה נעשה ראשון. ורבי קבל טומאה אכל מן האוכל לייף: **חזן מן הטבול יוס**. דליקלאש **אני לא אכרתי** האוכל אורל שלישי נעשה שני: **אלל** דאורל

על כהנא לעיל (ג): וכוין דעל טהרת תרומה נעשו עבדי לאוכלן
 (י) בחומר בקדש (חגיגה דף יח:) בגדי אוכלי תרומה מדרס לקדש
 לגבי תרומה מטמאין ואפילו בחולין דהא טומאה לאורייסתא היא
 שמיירה וחיישין שמה יסבה עליהא ואסמו דהא הי"ז שלישי דתרומה
 ה' שני ע"י משקין. מדקאמר רבה בר בר חנה דלאתביה ר"א לרבי
 במילתיה דרבי יהושע שבעשן על טהרת תרומה ה"ק אכלו
 במרתא דדוקא קאמר ולא ברותא דא"י טעמא היכי למילתיה ואמר
 ומשום דטהרתא טומאה היא אכל הקדש ולעולם שלישי בחולין
 והא אשמועינן רבי יהושע טעמיה. ועולא דאמר לעיל דרבי יהושע
 י' במילתיה דרבי יהושע שבעשן על טהרת תרומה טעמא
 ופשוט שני לקדש משום דטהרתא טומאה היא אכל הקדש אכל לא
 תרומה וכ"ש בנעשין על טהרת הקדש והאי מהדרי ליה לא שמיע ליה
 שני ליה מרביה (א"נ ס"ל לעולא דהאי ק"י לא אחרתא וכן היו דברים
 משום דטהרת שניהם שני נעשין על טהרת תרומה ואין בנעשין
 שני על טהרת תרומה ברותא אשמועינן דאפילו ביהני איכא שלישי:

וְיָחִי אוֹכֵל רֶאשׁוֹן שְׁנִי וְשְׁלִישִׁי
 י"ב מ"ג וְנֶאֱמָרוּ אוֹכֵל חוּלִין
 בְּחוּלִין אֵתָּה מוֹנֵלוֹ בְּחוּלִין
 וְיוֹמָה אֵין עַל טַהֲרָם הַקֹּדֶשׁ

בְּחוּלִין שִׁנְעָשׂוּ עַל טַהֲרַת תְּרוּמָה וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
 אָמַר ס"ד דִּקְתָּנִי בִּשְׂר דָּאִי בְּתִרְוּמָה בִּשְׂר מִי
 אִיכָא אֵלָא מֵאִי בִּקְדָשִׁים חִיָּה בִּקְדָשִׁים מִי
 אִיכָא בִּשְׂר בְּשִׂשְׁר מִיחֻלָּף בִּשְׂר בְּפִירִי לֹא
 מִיחֻלָּף אָמַר עוֹלָא חֲבֵרְיָא אִמְרִין בְּחוּלִין
 שִׁנְעָשׂוּ עַל טַהֲרַת הַקֹּדֶשׁ וְדִלָּא כְּרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
 וְאֵנָּה אִמְיָנָא רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הֵיא וְלֹא מִיבִיעֵיָא
 קָאמַר לֹא מִיבִיעֵיָא חוּלִין שִׁנְעָשׂוּ עַל טַהֲרַת
 קֹדֶשׁ דְּחִמְרִי דָּאִית בְּהוּ שְׁלִישִׁי אֵלָא אִפִּילוֹ
 חוּלִין שִׁנְעָשׂוּ עַל טַהֲרַת תְּרוּמָה נִמִּי אִית בְּהוּ
 שְׁלִישִׁי מֵאֵן חֲבֵרְיָא רַבִּה בְּר בְּר חֲנָה הֵיא
 דְּאָמַר רַבִּה בְּר בְּר חֲנָה א"ר יוֹחָנָן מֵאִי אַהֲדָרִי
 רַבִּי אֲלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ לְהֲדָדִי אָמַר לוֹ ר"א
 לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ מִצִּינוֹ אוֹכֵל חֲמוּר מִן הָאוּכֵל
 דְּאִילוֹ נִבְלַת עוֹף טְהוֹר בְּחוּץ לֹא מִטְמֵא
 וְאִילוֹ אוֹכְלָה מִטְמֵא בְּגָדִים אֲבִית הַבְּלִיעָה
 וְאֵנוּ הֵיאךְ לֹא נַעֲשֶׂה אוֹכֵל ⁶ כְּמֵאכֵל וְרַבִּי
 יְהוֹשֻׁעַ מִנְּבִלַת עוֹף טְהוֹר לֹא גִמְרִין דְּחִידוּשׁ
 הוּא אֵלָא מִצִּינוֹ שֶׁהֵמָּאכֵל חֲמוּר מִן הָאוּכֵל
 דְּאִילוֹ מֵאכֵל בְּכַבְיָצָה אוֹכֵל עַד דְּאִכִּיל
 כְּחֵצִי פֶרֶס וְאֵנוּ הֵיאךְ נַעֲשֶׂה אוֹכֵל כְּמֵאכֵל
 וְר"א טוֹמָאָה מְשִׁיעוּרִין לֹא גִמְרִין עוֹד
 לְדִבְרִיךְ שֶׁאֵתָּה אָמַר עַל רִאשׁוֹן שְׁנִי יִפָּה אֵתָּה
 אָמַר שְׁנִי שְׁנִי לָמָּה אָמַר לוֹ ⁷ מִצִּינוֹ שֶׁהֵשִׁי
 עוֹשֶׂה שְׁנִי ע"י מִשְׁקֵין אָמַר לוֹ וְהָא מִשְׁקֵין נִמִּי
 תַּחֲלָה הוּוּ דִּתְנִי ⁸ "כֹּל הַפּוֹסֵל בְּתִרְוּמָה
 מִטְמֵא מִשְׁקֵין לְהוּיָת תַּחֲלָה בְּחוּץ מִטְבּוֹל
 יוֹם וְעוֹד שְׁלִישִׁי שְׁנִי לָמָּה אָמַר לוֹ אָף
 אֲנִי לֹא אִמְרִיתִי אֵלָא בְּתִרְוּמָה ⁹ שֶׁטַּהֲרָתָה

טוֹמָאָה

נקט רבי יהושע חולין שנעשו על טהרת תרומה: מה אהדרי רבי אליעזר ורבי יהושע להדדי. מה השיבו זה לזה איש על דברי חבירו: מלינו שהאוכל חמור מן האוכל. האדם האוכל המאכל חמור מן

המאכל: היאך לא נעשה אוכל כמאכל. דהאוכל אוכל ראשון ל
הסתרים היא מטמאה האדם עד שהוא מטמא בגדיה וכל שאר טומ
היא ואין למדין הימנה ור"א סבר לנדרין: אלא מנינו שהמאכל חמו
שנגעו בו: ואדם האוכל אוכלין טמאין אינו טמא אלא"כ אבל חני
ימים: טומאה משיעורין לא גירמין. דשיעורין מילתא באפני נפשיה
בו הכבוד מכל האוכל אשר יאכל ויורא יאן לאמרין חצי"פ דיימא (דף
מביטת מנגלות ופסול גוייה בכח"א פרס היה מקון רבנן: ועוד לה
מה שאתה אומר האוכל אוכל ראשון נעשה שני יפה אתה אומר
ע"י משקין. אם נגע אוכל שני באוכל שהמסקה טופח עליו נעשו
להיות תחלה וחזר המסקה ועשה האוכל שני וכיון דאשכחן ע"י מש
כותיה דלכילה חמירא ממגע: וא"ל. ר"א אי ממסקה ילפינן תחלה
יהושע לא יליף מן המסקה דהתם חומרא דמסקין הוא ששוללין
טומאה מיניה ואמר' דפסיל תרומה לא עבד מדרש ראשון:
של תרומה כלומר בחולין שנעשו על טהרת תרומה ודלאמר רבי יו
שני: מפני שטהרתה של תרומה טומאה היא אלל הקדש. כדאמר
אלמא אין שמירת תרומה חשיבא שמירה אלל הקדש דהא מדרסון
והאוכל תרומה נשמר הוא מן הדמורס ופס"ה לגבי קדש לא חשיב
לגבי קדש מספקין ליה בשני הלכך האוכל שני לקדש שמיני שני ע
הושע שלישי שני למה ואמר קא חני לא אמתרי כו' ש"מ דהא דלכ
חולין יס שלישי נעשו על טהרת תרומה ועלה קאמר קא חני לא
באחו חולין הוא נעשה שני לקדש בחולין שנעשו על טהרת
שנעשו על טהרת הקדש איכא מאי קא מותבי ליה ר"א שלישי שני ל
בחולין שנעשו על טהרת הקדש נמי איית ליה שלישי סבר דהא ד
הוא דייבי למילתיה דבחולין דטהרת תרומה הוא דלאמרין נעשה
בחולין דטהרת הקדש ולעולם אשמועינן דיש שלישי אצבעעין על סהרמ
דאינו לא במשנה ואלא בצרייתא מה שהשיבו זה לזה אלל רבה בר רב חנה
מעולם דלרבי יהושע דתירוייה קאמר דנעשה גופו שני לקדש וטעמ
טהרת הקדש טומאה היא אלל הקדש והאי דקמי לעיל בחולין

פח א מ"י פ"ח מהל' אבות הטומאה הל' י פ"י הל"ד והל"י ופ"ן הלכה ה:

פח ב מ"י שס פ"י הל"ג:

צ ג מ"י שס פ"א הל"ב:

הקדש בידים מסואבות:
לוקמה בחולין שנעשו על
טהרת תרומה כו'. כלומר
לוקמה מתניתין דאין
נאכלין בידים מסואבות
בחולין שנעשו על טהרת
תרומה ור' יהושע כלומר
דהא מודי בחולין שנעשו
על טהרת תרומה דאית

[illegible]